

Dünya Sistemi: Terörizm

İçeriği Yazan: [Edgar ŞAR](#) [1] Zaman: Cts, 22/10/2011 - 15:29

“Dünyaya akılcı bir gözle bakan kişiye, dünya akılcı bir bakış açısı sunar. Bu ilişki karşılıklıdır.” (Hegel)

Türkiye Cumhuriyeti Toplumunun dikkatini çekmek, dünyanın en zor siyasi aktivitelerinden biridir diye düşünüyorum.

Bu noktada, ne kadar trajikomik olsa da, PKK terörizmi bizlerden çok daha başarılı... Üç aydır 50’den fazla asker, polis, sivil şehit oldu. Asimetrik gelen şehit haberleri, toplumun, olan olayların niteliği yerine niceliği üzerinde yoğunlaştığını gösteriyor. Demek istediğim şu ki, üç aydır silah kullanmamış olan bir terörist örgüt, bir defada 50 kişiyi katletseydi, tepkimiz çok daha değişik olurdu. Çünkü güçsüz ve akılcı olmayan gözlerle bakıyoruz dünyaya...

Bugün dünyaya bir değişiklik yapıp da akılcı olarak baktığımızda göreceğimiz ilk şey, terörizmin mevcut küresel sistemin uygulama ayağındaki yöntem olduğu olacaktır. Bunun için en büyük örnek ise, galeyana gelme ve dünyaya irrasyonel bakma konusunda bizden çok daha başarılı olan bazı toplumların tüm dünya medyalarında görebileceğiniz görüntüleridir. Bu konuya biraz sonra açıklık getireceğim.

1984 yılında kurulduğu bilinen PKK’nın kuruluş felsefesi 1970’lerin ortalarına kadar götürülebilir. Özellikle 1970’lerin sonları, Türkiye Solunun ince ayrımlarla parçalandığı bir dönemdir. 1980’de Türkiye’yi küresel sisteme entegre etme yolunu ileri faşizmde bulanlar, ince ayrımlara bölünmüş Türkiye Solunu elimine etmeyi, bu yolda kaçınılmaz bir gelişme olarak gördüler. En nihayetinde 16 Ağustos 1984 günü, kendini Marksist-Leninist amaçlar çerçevesinde kurduğunu iddia eden PKK ilk eylemini yaparak kendini göstermiş oldu. Bundan yaklaşık üç ay sonra 8 Kasım 1984’te ise PKK’nın Siirt’in Karageçit Köyü’ne düzenlediği baskın, öldürülen güvenlik güçleri haricinde 9 çocuk ve kadının cesedinin bulunmasıyla sonuçlanacak, bu eylemde yer alan teröristler daha sonraları yaptıkları açıklamalarda, köyün direndiğini, köy halkının korkutulmaması durumunda, kendilerine karşı geleceklerini söyleyeceklerdi.[1]

Dünyaya akılcı olarak bakanlar, bu olay açığa çıkardığı iki büyük gerçeği göreceklerdir. Bunlardan ilki, terörizm denen olgunun, küresel amaçlar uğruna, terörist dediğimiz insanlar tarafından değil,

bahsedilen bu küresel amaçları kendi menfaatleri gibi görenler tarafından ortaya çıkarıldığıdır. 1980li yıllar, Soğuk Savaşın yeni bir boyut kazandığı yıllardır. Savaşın tarafları bu bölgede üstünlük kazananın başarılı olacağı konusunda hemfikirler. Bu noktada kendini Marksist-Leninist olarak tanıyan bu örgütün, 1990 yılların başına kadar SSCB tarafından, daha sonra Sovyetlerin dağılması sonucu ABD ve tek kutuplu dünyanın küresel akımının amaçları doğrultusunda kullanıldığına şüphe bırakmayacak birçok kanıt elde vardır. **Fakat ne olursa olsun bu gibi dinamiklerin sonuçlarını dış güçlere bağlamak, çok büyük ölçüde sorumluluktan kaçmaktır. Bunu da herkes bilsin. Peki, bu satırları yazarak, ben de mi sorumluluktan kaçmış oluyorum?** Bilmiyorum, daha doğrusu kendimle ilgili soruların cevaplarını kendim vermeyi şu aşamada tercih etmiyorum. Fakat mademki sorunu dışa bağlamanın, sorun çözücü bir yöntem olmadığını kabul ediyorum, o zaman şunu da söyleyeyim ki; Kürt Sorunu veya Türkiye'nin kronikleşen tüm sorunları (Ermenistan, Kıbrıs vs.), Türkiye'nin kendi başına açtığı sorunlar olmasa, dış güçlerin bu sorunları adeta "kaşımaya" bu kadar çok imkân verilemezdi. Demek oluyor ki toplumsal olarak bazı önemli sorunlarımız var ve bu sorunlar yüzünden Türkiye Toplumu güçlü bir toplum haline gelemiyor...

Konuyu çok dağıtmadan biraz önce bahsettiğim ve görmemiz gereken ikinci büyük gerçeğe geelim: Türkiye siyasetçileri terörizm sorununu 90lardan beri çapraz komplolarla çözmeyi reddettiler. Bunu da kısa vadeli seçim zaferleri uğruna yaptılar. Bunun en büyük örneği, 1995 yılı 24 Aralık seçimleri öncesi dönemin başbakanı, seçimleri kazanmak adına terör örgütüne ve liderlerine suikast operasyonları düzenlemek istiyordu. Günün konjonktürüne göre yanlış bir zamanda, yalnız amaçlarla, devleti ve silahlı kuvvetleri tehlikeye sokacak bu tür bir operasyona, günün cumhurbaşkanı başta olmak üzere, genelkurmay başkanı ve rakip partilerin liderleri karşı çıktılar. Kimler samimi, kimler siyasi ve ideolojik kaygı taşıyarak karşı çıktı, bir iddiada bulunmak istememekle beraber, bu tür hassas ve stratejik olarak gizli yürütülmesi gereken konularda, siyaset kurumunun konuyu nasıl yozlaştırıp, bundan nemalandığını açıkça görmeyi isterim. AKP; görüşme, talimat, müzakere, açılım ve operasyon safsataları çerçevesinde bu yozlaştırma ve nemalanmayı özellikle 12 Hazirandan önce meydanlarda nasıl tekrarladığını ve çelişiklere düştüğünü de gözden kaçırmayın!

Bu çerçevede, Kürt Sorununu ve PKK terörizmini açıklarken, dış güçleri suçlamadan, Türkiye'nin onlara karşı çıkamadığı gerçeğini yüzlere vurmadan önce "biz ne yaptık?" sorusunu unutmayalım! **Güçlü toplumlar, başlarına bela açılmasına müsaade etmeden, bunları çözebilmek için öncelik almaya muktedirlerdir. Öyle ki onlar dünyaya akılcı bir gözle bakarlar.**

Bu noktada terörizmle mücadele "bana dokunmayan terörist bin yaşasın" mantığıyla da sürdürülemez. 21.yüzyılda Irak ve Afganistan'da yapılan, "demokrasi götürme" oyunu, ABD'nin 1800'lü yılların sonlarından bugüne kadar uyguladığı dış politikanın temelini oluşturuyorsa ve gerçekte orada bir devlet terörü yaşıyorsa, bunlara sessiz kalan, hatta destek vermeyi düşünen Türk Devleti, PKK'dan nasıl kurtulabilir... Aynı şekilde "devrim(?)" çılgınlıklarıyla yanıp, kavrulan güya "bahar" yaşayan Arap Devletleri'ne demokrasi mi gelecektir? Diktatörlüklere ağza alınmayacak küfürleri sallayanlar, getirmek istedikleri demokrasiyi Kaddafi'ye barbarca işkence ederek mi getireceklerdir... **Bunlar demokrasi adı altında sunulan devlet terörünün şekilleridir.** Demokratik devrim ithal gelmez. Bu ihtiyacı bir ülke kendisi hissetmezse, o ülkeye demokrasi olarak, küresel sisteme uydurulan devlet terörü gelir. *Çünkü demokrasi denen şey örneğin akşam 5'te bitmez veya 5'ten sonra meyhanede başlamaz.* [2] Tüm bunlar, terörizmin nasıl küresel bir taktiksel metot olduğunu bizlere göstermektedir.

Tüm bunları bir noktada toparlayacak olursak, **Kürt Sorunuyla, PKK Sorunu birbirinden ayrılmaz tezi ne kadar da yadsınamaz hale gelse de, Kürt Sorununu çözme yöntemleriyle, PKK terörizmiyle veya genel olarak terörizmle mücadele etme yollarının da aynı olmadığını gözden kaçırılmamalıdır.** Bu tezi nasıl elde ediyoruz? Açıklayayım. PKK, 1980'lerin sonuna doğru belirlendiği stratejisinde, eylemlerini halka yayararak, meşrulaştırmak ve giderek bir halk hareketi yaratmayı hedeflemişti. Bu sayede ilerlemeci bir metotla kurtarılmış bölgeler yaratarak, belli bir sınır çizme fikri, PKK için gittikçe daha da anlamlı hale geliyordu. Fakat PKK bu çizgide ilerlemeyi hedeflerken, özellikle Kürt vatandaşları arasında eylemler sırasında ölenler, dağa çıkıp da geri dönmeyenler, TSK'nın 90'larda yaptığı operasyonlar ve bunun gibi bir takım kompleks sebeplerden ötürü, halka hedeflediği ölçülerde inemedi ve hala da inemiyor. Kürt vatandaşlara sorarsanız, artık silah sesi duymak, ölüm haberi almak istemiyorlar. Demek oluyor ki bu sorunlar ne yalnızca askeri metotlarla ne de stratejisiz, ne olduğu belirsiz açılım safsatalarıyla çözüme kavuşturulamıyor...

Sonuç olarak, **ağırlık noktası "Güçlü Toplum" olmakla ilgilidir. Güçlü toplum olmak da, gündemdeki ve o gün güçlü olan fikir akımlarına kapılıp gitmeden, karar alabilmekle, adım atabilmekle ilgilidir. Yani bizi ilgilendiren konuları, geleceğimizi belirlemekle... Çözüm buradadır...**

Edgar ŞAR

Edgar.Sar@PolitikaDergisi.com [2]

[1] H. Kundakçı, *Güneydoğu'da Unutulmayanlar*, s.32

[2] İlber Ortaylı, http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=G-BjZ2POPSQ [3]

Yorumlar

Terörle Mücadele Antiempyrist bir Mücadeledir!

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Pzt, 24/10/2011 - 13:43

Sayın Edgar ŞAR'ın terör konulu bu analizinden somut bir sonuç çıkarmak çok zor. Makalesinde genel olarak zaman zaman doğru fakat çok soyut, muğlak ve zaman zaman da çelişkili saptamalar var. Örneğin Terörün adını koymadığı bir dünya sisteminin bir yöntemi olduğu söylemi gerçektir, ama öte yandan da bize "Fakat ne olursa olsun bu gibi dinamiklerin sonuçlarını dış güçlere bağlamak, çok büyük ölçüde sorumluluktan kaçmaktır." diye "akılcı" olmayan, çelişkili öğütler vermekten de geri durmamaktadır.

Evet, Sayın Edgar ŞAR'ın Seçtiği konu çok zor bir konu. Ama ülkemiz için çok yakıcı ve güncel. Sayın Edgar ŞAR'ın "Kürt Sorunuyla, PKK Sorunu birbirinden ayrılmaz tezi ne kadar da yadsınamaz hale gelse de, Kürt Sorununu çözme yöntemleriyle, PKK terörizmiyle veya genel olarak terörizmle mücadele etme yollarının da aynı olmadığını gözden kaçırılmamalıdır." cümlesi bütün makalesi içinde en dikkat çekici ve yorumlamaya değer bir saptamadır. Bu saptamada doğru, yarı doğru ve yanlışlıklar hep bir arada ifade edilmiştir.

Önce "Kürt Sorunuyla, PKK Sorunu birbirinden ayrılmaz tezi" yadsınmaz" mı? Bu savı değerlendirmeye çalışalım: Önce tarihsel olarak her iki sorunu ele alalım. PKK terör sorunu ne zaman başladı? 15 Ağustos 1984 tarihinde. Peki "Kürt Soru"nu denenen sorun ne zaman başladı? Bu soruya net yanıt verilemeyeceği ortada. Kimilerine göre 100 yıllık, Osmanlı'da kalan bir sorun. Bazı Kürt milliyetçileri ise 1923 T.C'nin kuruluşu ile başladığını iddia ediyor. Bazı Sosyalist Solcular TİP'in 1964 "Doğu Sorunu" ile bu sorunu keşfetmiş oluyolar. Son dönem "Kürt Sorunu" tartışması ise 2007 tarihinden itibaren Dünya finans kpek balığı Soros destekledi TESEV'in "Kürt Raporu" ile başladı. Görülüyor ki "Kürt soru" denenen sorunun tarihsel başlangıcı konusunda bile toplumda bir mutabakat yoktur. Nasıl olsun? "Kürt Sorunu" nedir desen her kafadan bir ses çıkmaktadır.

Bu demektir ki herkes istediği gibi "Kürt Sorunu"nu yorumlar, istediği gibi de soruna çözüm önerebilir. Yani bu sorun tam bir siyasi araç ve malzemedir. Nitekim de sorun her çeşit siyaset tarafından sonuna kadar sömürülmektedir. Halbuki "Terör" sorunu çok net ve bütün sonuçlarıyla ortadadır! Öznesi belli. Destekçileri belli. Yeri ve zamanı belli. Eylemlerinin sonuçları belli. Çözüm yolları dahi belli. Çünkü TSK bu terörü 1999 yılında sıfır noktasına taşımıştı. Şimdi neden tekrar hortladı?

Çok Basit:

1) Apo idamdan kurtarıldı ve güvenliği için Türk hükümetine teslim edildi. Kim adı belirsiz "DIŞ Güçler" tarafından.

- 2) Kendine lağv edecek duruma gelen PKK'ya yine o Kim adı belirsiz "DIŞ Güçler" Irak'ı işgal edeip ona kamp, eğitim ve karargah vererek yeniden örgütlenmesine yardım ettiler
- 3) Ona silah, teçhizat, bomba, mayın vererek dışına kadar silahlandırıdılar
- 4) petrol, Uyuşturucu vs. kaçacılığı ile milyarlarca dolar helir elde etmesine göz yummadılar, hatta yardım ettiler. Yine o adı söylenmeyyen "DIŞ Güçler"
- 5) Avrupa'da propaganda için TV kanalalları açtırdılar.
- 6) Milletin ödediği vergilerle maaşla PKK'nın açık ve legal propagandasını yapması için legal parti kurdurdular.
- 7) Devlet artık Doğu ve Güneydoğu illerinde halkın can ve mal güvenliği sağlamıyor. PKK eşkiyası bölgenin belediyelerine, eğitimine, ookullarına, çarşıda esnafın kepenk açıp,kapamasına, merada köylünün hayvanları otlatıp otlatmamasına o izin çıkarıyor.
- 8) Avrupa Birliği'nin talepleri doğrultusunda Türkiye demokrasi'yi ilerletmek için, terörle mücadelede OHAL'ı kaldırdı, eşkiyaya Habur'da seyyar mahkemelerle karşıladı vs. vs.

Şimdi bütün bunların "Kürt Sorunu" ile bir alakası var mı? Hayır! Hepsi terörü oluşturan, yeniden ayağa kaldıran, destekleyen öğelerdir. Dedik ya bir defa "Kürt sorunu" denen sorun ne biçim bir sorun olduğu dahi toplumca tanımlanmamıştır.

Sonuçta DIŞ emperyalist güçler, kendi çıkarlarına Ortadoğu bölgesini Kontrolleri altına almak, bölgede Türkiye gibi güçlü devletleri parçalayıp dağıtmak için "Kürt Sorunu" bahanesiyle Terör" örgütü PKK'yı kullanarak Türkiye'yi "kanatıyorlar", yıpratıyorlar! Kısaca Sorunun ana öznesi, baş sorumlusuEMPERYALİZM dir! PKK sadece onun elindeki bir alettir. Ama önemli ve can alıcı bir alet!

Emperyalizme ve onun bu sinsi planlarına karşı ancak ulusal birlik içinde, anti emperyalist bir duruş sergileyerek durulabilir. PKK'ya karşı mücadelede başarı için ise onu güçlendiren, onu destekleyen bütün kaynaklarını kururatarak; onun uyguladığı şiddete karşı meşru şiddetin dik alasını kullanarak, acımasızca bir mücadele şarttır! Yoksa bu yara daha uzun yıllar kanar durur, sonunda kangren olur, vatan bölünür!

tebrikler

İçeriği Yazan: siberhaydut Zaman: Çar, 26/10/2011 - 11:26

sonuna kadar katılıyorum.

- [Dış Siyasa](#) [4]
- [Güncel](#) [5]
- [İç Siyasa](#) [6]

Kaynak URL (27/04/2024 - 02:10 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/dunya-sistemi-terorizm>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/edgar-sar>

[2] <mailto:Edgar.Sar@PolitikaDergisi.com>

- [3] http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=G-BjZ2PQPSQ
[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>
[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
[6] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>